

felte Forhold, hvorom der var Spørgsmaal, og saaledes maa det ogsaa blive for Fremtiden. Skulde der f. Ex. blive Tale om en Indskrænkning i Kongens hidtilværende Ret til Besættelse af kommunale Embeder, da vilde det være i Communalloven, og blev der Tale om Soldembeder, maatte det komme for, naar Soldloven behandlede, og saaledes indseer jeg virkelig heller ikke, hvorledes man kunde give en Lov om apanagerede Prindsers Stilling uden ved en Apanagelov, hvorfor jeg troer, at dette er det eneste Sted, hvor noget Saadant kan omhandles. Den ærede næstfødste Taler sagde, at Principer hørte ikke hjemme i Loven for enkelte Tilfælde, men jeg troer virkelig, at der bør gaae Principer ogsaa igennem slige Love. Vi have tænkt os, at, naar vi nu gjorde denne Grundsaetning gjældende ved nærværende Leilighed, være sig ved en udtryffelg Bestemmelse i selve Loven eller blot ved det fremkomne Resultat, vilde man i Eftertiden have dette Præcedens at see hen til; ligesom vi f. Ex. ved at omhandle Spørgsmaalet om Apanagistens Forhold til Friholtigen har de Bestemmelser for Ole, der i sin Tid bleve truffe med Hensyn til Civillisten, og holde os til dem, saaledes vilde man, naar der skulde voteres en ny Apanage, sige, at den burde voteres paa de samme Betingelser, der indeholdtes i den første Apanagelov, og jeg troer, at det egentlig i mange Tilfælde er langt ønskeligere, at man første Gang et Forhold kommer frem søger at indføre det rigtige Princip i den paagjældende Lov, for ved senere Leiligheder at kunne slutte sig dertil, end det er at have Loven, der blot opstille Principer alene. Love, som opstille Principer, troer jeg ikke ere ønskelige; det er da kun Grundloven, hvorom man kan sige dette, og det omhandlede Forhold maatte da altsaa gjøres til en Grundlovsbestemmelse; men nu er det netop Tilfældet, at dette hele Affnit af Grundloven skal gaae ud, og der er vist Ingen, der for Diebliffet fra Thingets Side vil fremsætte Forslag til det paagjældende Affnit af Grundloven. Hvis man altsaa lægger nogen Vægt paa at opretholde det omhandlede Princip, saa troer jeg, at man maa søge at bringe det nu for Diebliffet til et Resultat. At der forøvrigt kan være visse

Tvivl om, hvorvidt det er ønskelig, at det kommer ind i denne Lov, saaledes som den høitærede Finanzminister har opfattet det, vil jeg ikke bestride; Sagen er vistnok temmelig tvivlsom, men det forekommer mig, at der ogsaa er Noget, der taler for den Vej, som Udvalget er gaaet.

Tfæberning: Ved enhver Lov, som gives, søger man igennem Loven at definere de Forhold, som den omfatter. Dersom der eksisterede en Række af Love, der i Almindelighed bestemte Apanager af den Art, hvorom der her er Spørgsmaal, Apanager, givne igennem den nye lovgivende Virksomhed; dersom der eksisterede en saadan Række af Love, som definerede, bestemte, fastsatte Apanager, saavel kvantitativt som kvalitativt, saa behøvede vi kun at beskæftige os med dette Spørgsmaal i den ene Retning, nemlig den kvantitative, thi den kvalitative Bestemmelse af Apanagen laa da allerede som givet, den vidste vi. Men det er netop det, vi ikke have givet; vi have ikke nogen kvantitativ Bestemmelse af Apanager, svarende til vor nuværende Forhold, men der bydes os her en Leilighed til at bestemme den kvalitative Side af Apanagerne, og det er det, vi have gjort os Umage for. Vi have søgt at fastholde Apanagen som et Udstryk, der gives til den prinselige Personlighed, for at han dermed kan overkomme sin hele Stilling og sit hele Liv i Staten. Man giver ikke Mere og ikke Mindre end det, man giver ikke paa Maa og Faa, men af visse Hensyn, der svarer til Forholdet. Hvorfor vilde idetmindste jeg for min Deel være imod, at der skal tilflyde en Person i denne Stilling Mere? fordi han derved vilde blive ført ind paa en Række af Livsforhold, en Række af Udgifter og Bæner, der siden vilde gøre ham kostbar for Staten. Vi maae itide sørge for, at han rigtigt fatter de Forhold, hvorunder han lever, at han ikke glemmer, at der er kun Lidt der, hvorfra de Tilskud skal komme, der skulle danne hans Apanage; derfra kan kun ventes Lidet, og med Lidet maa han være tilfreds. Paa den anden Side udstyre vi ham rundeligt og sætte en temmelig betydelig Sum, thi vi ville hellere gøre en stor Anstrængelse end have, at han skal lide